

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 432 din 13.07.2022

Dosar nr.: 150/2021

Petiția nr.: 1662/03.03.2021

Petente:

Reclamat:

Obiect: discriminare directă, indirectă și hărțuire prin neacordarea unor birouri adecvate pentru desfășurarea activității de viceprimari

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele și domiciliul procedural al petentelor

1. Partidul Național Liberal din Focșani, Bd. Independenței nr. 8, Focșani, cod poștal 620115, județul Vrancea;
2. Partidul Național Liberal din Focșani, Bd. Independenței nr. 8, Focșani, cod poștal 620115, județul Vrancea;

Numele, domiciliul procedural al reclamatului

- 3., Primăria Municipiului Focșani, Str. Dimitrie Cantemir nr. 1bis, Focșani, județul Vrancea.

II. Citarea părților

4. Părțile au fost citate în condițiile impuse de pandemie (filele 6-18 din dosar).
5. S-au comunicat petentelor punctele de vedere ale reclamatului, reclamatului punctele de vedere ale petentelor, fiind solicitate concluzii scrise (filele 34-35). Părțile nu au depus concluzii scrise.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentelor

6. Prin petiția **nr. 1662/03.03.2021** (filele 1-5 din dosar) petentele arată următoarele aspecte relevante:
 - în data de 28.01.2021 au fost alese în funcțiile de viceprimari;
 - după week-end, când s-au prezentat la reclamat (primar) pentru a discuta despre exercitarea mandatului, reclamatul le-a comunicat: „*nu vă veți instala în birourile de viceprimar, veți primi altele unde am stabilit eu*”;
 - cele două birouri de viceprimar au fost relocate într-un colț al instituției, fără secretariat propriu, fără acces la un punct sanitar apropiat, comparativ cu biroul reclamatului;
 - anterior, timp de 20 de ani, viceprimarii au beneficiat de cabinete special amenajate la etajul I al clădirii;

- reclamatul a făcut afirmații în presă conform cărora petentele au formulat pretenții exagerate;
- reclamatul a mai fost sancționat anterior de către CNCD;
- invocă discriminare directă, indirectă și hărțuire comparativ cu primarul și viceprimarii anteriori.

Au depus la dosar înscrisuri (filele 6-15 din dosar).

Sușinerile reclamatului

7. Reclamatul, prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 3063/21.03.2022** (filele 19-26 din dosar), arată următoarele aspecte relevante:

- nu există prevederi legislative privind dotarea obligatorie a cabinetului viceprimarului cu secretariat propriu și punct sanitar propriu;
- nu există o legătură de cauzalitate între criteriile invocate și faptele sesizate;
- petentele nu se află în situație comparabilă cu viceprimarii anteriori;
- cele două birouri folosite anterior de viceprimari au fost relocalate către Serviciul Juridic, Contencios și către Direcția de Relații Interne și Internaționale;
- în birourile unde lucrează cele două petente au lucrat anterior 8 persoane.

A depus la dosar înscrisuri (filele 27-33 din dosar).

IV. Motivarea în fapt și drept

Legislație și principii

8. Privind probarea faptelor de discriminare, art. 20 alin. 6 din **O.G. nr. 137/2000** prevede: *„Persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament. În fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, respectând regimul constituțional al drepturilor fundamentale, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.”*

9. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

10. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

11. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: *„exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”*).

12. Prin nediferențiere judecătoria Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: *„art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară”*

(*Marckx împotriva Belgiei*, 13 iunie 1979, §32) sau „analoagă” (*Van der Musselle împotriva Belgiei*, 23 noiembrie 1983, §46) ori „relevant similară” (*Fredin împotriva Suediei*, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (*Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit*, 30 iulie 1998, §75).

13. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu, iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

14. Criteriile enumerate de **O.G. nr. 137/2000** sunt doar ilustrative, nu exhaustive, precizând „sau oricare alt criteriu”, însă aceste criterii, conform cauzisticii CEDO, trebuie să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (*Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei*, 7 decembrie 1976, §56). „Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele” (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §55), menționând că noțiunea „orice altă situație” trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §62).

15. Privind restrângerea drepturilor petentelor, Colegiul director se raportează la prevederile **O.U.G. nr. 57/2019**, care are următoarele prevederi relevante:

„Art. 544. Persoanele care au dreptul de a avea cabinet sau cancelarie în subordine

(1) Au dreptul la organizarea unui cabinet care funcționează în cadrul instituțiilor pe care le conduc sau în cadrul cărora își desfășoară activitatea:

[...]

h) primarii;

[...]

j) viceprimarii.

[...]

Art. 546. Numărul de posturi din cadrul cabinetului și cancelariei

Numărul maxim de posturi din cadrul cabinetului, respectiv cancelariei este:

[...]

j) 6 posturi pentru cabinetul președintelui consiliului județean și primarilor municipiilor reședință de județ și primarilor sectoarelor municipiului București precum și pentru cancelaria prefectului;

k) 2 posturi pentru cabinetele primarilor comunelor, orașelor, respectiv municipiilor, altele decât cele prevăzute la lit. j), vicepreședinților consiliilor județene, viceprimarilor municipiului București, municipiilor reședință de județ și viceprimarilor sectoarelor municipiului București;

l) un post pentru cabinetele viceprimarilor comunelor, orașelor și municipiilor, altele decât cele prevăzute la lit. k).”

16. Discriminarea indirectă este definită prin art. 2 alin. 3 din **O.G. nr. 137/2000**: „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare.”

17. Astfel se poate considera discriminare indirectă

- o diferențiere
- bazată pe o practică aparent neutră, dar dezavantajează persoanele pe baza unui anume criteriu
- care atinge un drept
- fără o justificare obiectivă.

18. Conform art. 2 lin. 5 din **O.G. nr. 137/2000**, „*Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.*”

19. În consecință hărțuire reprezintă

- o încălcare a demnității;
- bazată pe un criteriu.

Colegiul director al CNCD reține următoarele:

20. Din probele depuse de partea reclamată (filele 27-33 din dosar) rezultă că cele două petente beneficiază de birouri suficient de mari pentru îndeplinirea atribuțiilor de viceprimari. Anterior în birourile respective au lucrat 8 funcționari publici care nu s-au plâns că nu ar avea acces la un punct sanitar.

21. Faptele sesizate nu reprezintă discriminare directă, respectiv discriminare indirectă, având în vedere faptul că drepturile petentelor privind exercitarea atribuțiilor de viceprimari nu au fost îngrădite prin alocarea altor birouri decât cele anterioare.

22. Faptele sesizate nu reprezintă nici hărțuire, având în vedere că acordarea altor birouri decât cele în care lucrau anterior viceprimarii nu este de natură să ducă la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv. Faptul că un viceprimar utilizează aceleași puncte sanitare ca și un funcționar public al primăriei nu încalcă dreptul la demnitate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele sesizate nu reprezintă discriminare directă, indirectă respectiv hărțuire conform art. 2 alin. 1, 3 și 5 din **O.G. nr. 137/2000**;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii: —

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

BĂNICĂ CERASELA CLAUDIA - Membru

DIACONU ADRIAN – Membru

GRAMA HORIA - Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Redactată și motivată: A. Cs. și Haller István

Data redactării: 14.07.2022

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.